
İstanbul Üniversitesi İlahiyat Fakültesi
Din Eğitimi Anabilim Dalı

Din Eğitimi Öğrenci Sempozyumu-II

23 Mayıs 2024
İstanbul





İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İLAHİYAT FAKÜLTESİ
DİN EĞİTİMİ ANABİLİM DALI

DİN EĞİTİMİ

ÖĞRENCİ SEMPOZYUMU - II

23 MAYIS 2024
İSTANBUL



BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTAPÇIĞI



SUNUŞ

İstanbul Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Din Eğitimi Anabilim Dalı olarak, İkinci Öğrenci Sempozyumunun bildiri kitapçığını sizlerle paylaşmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Bu sempozyum, geleceğin eğitimcileri, araştırmacıları ve bilim insanları olan öğrencilerimizin bilgi ve birikimlerini akademik bir ortamda paylaşmalarını sağlamak amacıyla düzenlenmiştir. Bu sempozyumun din eğitimi alanına ilgi duymuş genç meslektaşlarımızın bilgi ve tecrübe paylaşımında bulunmalarına, araştırmaya konu edindikleri fikirlerini geliştirmelerine ve araştırma becerilerini daha nitelikli hale getirmelerine katkı sağladığını düşünmekteyiz.

Din eğitimi, bireylerin inanç ve değer dünyalarının şekillenmesinde hayati bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, bu alandaki bilimsel araştırmalar ve tartışmalar yalnızca akademik bir çerçevede kalmamakta, aynı zamanda toplumsal dönüşümlere de ışık tutmaktadır. Bu yıl sempozyumumuzda ele alınan konular, din eğitiminin çok yönlü ve derinlikli yapısını ortaya koymaktadır. Bildiriler, özellikle çocukluk dönemi din eğitimi, imam hatip okulları, din dersleri ve din eğitimi kavramları gibi temel başlıklar etrafında şekillenmiştir. Bu sempozyumda sunulan bildiriler, genç araştırmacılarımızın büyük bir emek ve hassasiyetle ele aldığı bu temel konulara yenilikçi ve farklı bakış açıları kazandırmayı hedeflemiştir.

Sempozyumun ikinci yılında, katılımcıların çeşitliliği ve sunulan bildirilerin zengin içeriği, gelecekte din eğitimi alanında yürütülecek çalışmalara ilham verecek niteliktedir. Bu kitapçıkta yer alan bildirilerin sadece akademik çevrelere değil, aynı zamanda din eğitimi ile ilgilenen tüm paydaşlara değerli bir kaynak olma özelliği taşıyacağı kanaatindeyiz.

Bu anlamlı etkinliğin gerçekleşmesinde emeği geçen tüm öğretim üyelerimize, katkı sunan değerli öğrencilerimize ve desteklerini esirgemeyen fakülte yönetimimize teşekkürlerimizi sunarız. Elinizde tuttuğunuz bu kitapçığın, din eğitimi alanında bir iz bırakmasını, siz okuyuculara ilham ve umut olmasını temenni ediyoruz.

Sempozyum Düzenleme Kurulu adına
Doç. Dr. Ahmet KOÇ



SEMPOZYUM KURULLARI

&

SEMPOZYUM PROGRAMI



SEMPOZYUM DÜZENLEME KURULU

Doç. Dr. Ahmet KOÇ (Düzenleme Kurulu Başkanı)

Dr. Öğr. Üyesi M. İsmail BAĞDATLI

Dr. Öğr. Üyesi Nurgül BULUT

Dr. Öğr. Üyesi Z. Şeyma ALTIN

Arş. Gör. Dr. Sultan GÜLŞEN

SEMPOZYUM BİLİM KURULU

Prof. Dr. Aydın TOPALOĞLU (İstanbul Üniversitesi)

Prof. Dr. Macid YILMAZ (Hitit Üniversitesi)

Prof. Dr. Mahmut ZENGİN (Sakarya Üniversitesi)

Prof. Dr. Mustafa TEKİN (İstanbul Üniversitesi)

Doç. Dr. Ahmet KOÇ (İstanbul Üniversitesi)

Doç. Dr. Ayhan ÖZ (Marmara Üniversitesi)

Doç. Dr. Emine KESKİNER (Marmara Üniversitesi)

Doç. Dr. Gülüşan GÖCEN (İstanbul Üniversitesi)

Doç. Dr. Zeynep KAYA (Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Gülsüm PEHLİVAN AĞIRAKÇA (İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi M. İsmail BAĞDATLI (İstanbul Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Nurgül BULUT (İstanbul Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Süleyman GÜMÜŞ (Kırklareli Üniversitesi)

Dr. Öğr. Üyesi Z. Şeyma ALTIN (İstanbul Üniversitesi)

Arş. Gör. Dr. Sultan GÜLŞEN (İstanbul Üniversitesi)

SEMPOZYUM SEKRETARYASI

Reyhan ÖZSOY (İstanbul Üniversitesi)

Azize ATLI (İstanbul Üniversitesi)

Betül PİŞKİN (İstanbul Üniversitesi)

Dilara AĞBABA (İstanbul Üniversitesi)

Tuğba SOMAY (İstanbul Üniversitesi)

DİN EĞİTİMİ ÖĞRENCİ SEMPOZYUMU II

23 MAYIS 2024

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ İLAHİYAT FAKÜLTESİ

DEKANLIK BİNASI SEMİNER SALONU

I. OTURUM 10.00 – 11.00

ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE DİN EĞİTİMİ

Oturum Başkanı – Doç. Dr. Ahmet KOÇ

Sevil CİVELEK

(Doktora Öğrencisi – İstanbul Üniversitesi)

0-6 Yaş Dönemi Beyin Gelişimi ve Nörobiyolojik Yaklaşımlı Din Eğitiminin Gerekliği

Zeynep FİDAN DAL

(Doktora Öğrencisi – İstanbul Üniversitesi)

Okul Öncesi Eğitim Programı (2024) Kazanım ve Göstergelerinin Değerler Açısından İncelenmesi

Kübra PÜTÜN

(Yüksek Lisans Öğrencisi – Hitit Üniversitesi)

Diyanet İşleri Başkanlığının Kurum Bakımında Kalan Korunmaya Muhtaç Çocuklara Yönelik Manevi Sosyal Hizmetleri

Hülya KURUKAHVECİ

(Yüksek Lisans Öğrencisi – Ankara Yıldırım Beyazıt Üni.)

2013 ve 2022 Yılları 4-6 Yaş Grubu Kur'an Kursları Öğretim Programlarının Karşılaştırılarak Çocukların Dinî ve Ahlâkî Gelişimleri Açısından Değerlendirilmesi

11.15 - 11.30 KAHVE İKRAMI

II. OTURUM 11.30 – 12.15

İMAM HATİP OKULLARI

Oturum Başkanı – Dr. Öğr. Üyesi Nurgül BULUT

Hilal BAYRAKDAR

(Yüksek Lisans Öğrencisi – Marmara Üniversitesi)

DKAB Öğretmenlerine Göre İmam Hatip Ortaokullarında Din Eğitimi

Safiye Nuran GÖKTEPE

(Doktora Öğrencisi – Sivas Cumhuriyet Üniversitesi)

Anadolu İmam Hatip Liseleri Hadis Dersine Ait Eski ve Yeni Öğretim Programının (2008-2018) Karşılaştırılması

Kevser ALTINDAĞ

(Yüksek Lisans Öğrencisi – Sakarya Üniversitesi)

İmam Hatip Lisesi Öğrencilerinin Meslek Tercihlerinde Ailelerinin Rolü

12.30-13.30 ÖĞLE YEMEĞİ

III. OTURUM 13.45 – 14.30

DİN DERSLERİ ve KİTAPLARI

Oturum Başkanı – Dr. Öğr. Üyesi M. İsmail BAĞDATLI

Züleyha USLU

(Yüksek Lisans Öğrencisi – Yalova Üniversitesi)

Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi Derslerinde Eleştirel Düşünme Becerilerinin Önemi

Şeyma Nur ALÇI

(Yüksek Lisans Öğrencisi – 29 Mayıs Üniversitesi)

Kâzım Nâmi Duru'nun "Mekteplerde Ahlâkı Nasıl Telkin Etmeli" Eseri Üzerine Bir İnceleme

Elif TÜLEKOĞLU

(Yüksek Lisans Mezunu – İstanbul Üniversitesi)

Bir Arap Ülkesinde Okutulan Din Dersi Kitabı Üzerine Analizler (Ürdün Örneği)

14.45 - 15.00 KAHVE İKRAMI

IV. OTURUM 15.00 – 15.45

DİN EĞİTİMİNİN KAVRAMLARI VE İLKELERİ

Oturum Başkanı – Dr. Öğr. Üyesi Z. Şeyma ALTIN

Nur ÖZÇELİK

(Yüksek Lisans Öğrencisi – İstanbul Üniversitesi)

Batı'da Din Eğitimi Disiplinin Teşekkülünde Rol Oynayan “Pratik Teoloji” Kavramının Ortaya Çıkışı: Almanya Örneği

Hasan ATAV

(Yüksek Lisans Öğrencisi – Sütçü İmam Üniversitesi)

Akran Zorbalığının Önlenmesinde Ailede Verilecek Din Eğitiminin Önemi

Kübra Nur ÇOBAN

(Yüksek Lisans Öğrencisi – Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi)

Nûh Sûresi Özelinde Din Eğitimi İlke ve Yöntemleri

DEĞERLENDİRME VE KAPANIŞ



BİLDİRİ ÖZETLERİ



0-6 YAŞ DÖNEMİ BEYİN GELİŞİMİ VE NÖROBİYOLOJİK YAKLAŞIMLI DİN EĞİTİMİNİN GEREKLİLİĞİ

SEVİL CİVELEK

DOKTORA ÖĞRENCİSİ – İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

0-6 yaş döneminde nörobiyolojik yaklaşımli eğitim neden gereklidir? sorusu bu çalışmanın problemini oluşturmaktadır. Çalışmada bu dönemdeki yapılanma süreciyle bağlantılı olarak 0-6 yaş döneminde gerçekleştirilen eğitimde nörobiyolojik yaklaşımın neden kullanılması gerektiğinin açıklanması amaçlanmıştır.

İnsanoğlu dünyaya geldiği anda kendiliğinin farkında değildir. Henüz bir biliş, anlama ve anlamlandırma yeteneklerine haiz değildir. Ama bunu gerçekleştirebilecek potansiyele sahiptir. Nöron yapılanmasının ilk kâşifi Santiago Ramón Cajal'a göre "Her insan kendi beyninin heykeltraşdır." İnsan ne ile ilgileniyorsa beyindeki yapılanma ona göre gelişecek, kişilik ve davranışlar ortaya çıkacaktır. Tatbikî genetik de önemli rol oynamaktadır. Ama özellikle 0-6 yaş insana yaşam boyu temel teşkil edecek bir dönem olduğu için çok önemlidir. Yedi çok geç kavramı haklı olarak eğitimciler arasında revaç bulmaktadır. Çünkü bu dönemde sinaptik yapılanma en üst seviyede gerçekleştiği için öğrenme diğer dönemlere göre daha verimlidir. İhmal ve istismara uğrayan çocuklar kadar haz odaklı, egosantrik yetişen çocuklar da dini kurallar ile karşılaştıklarında olumsuz tutum, tavır ve davranış sergilemektedirler. Altı yaş öncesi sorumluluk kazanmamış, olumsuzluklarla baş etme konusunda hazırlanmamış, zor şartlardan yıkılmadan bir şeyler öğrenememiş bir çocuğun dini eğitimi de oldukça zor olacaktır.

Beynimizin yüzde kaçını kullanırız diye bir soru vardır. Bu yanlış bir sorudur. Çünkü beynimizin yüzde yüzünü kullanırız. Peki o zaman insandan insana değişen beyin ve akıl kullanma performansını nasıl değerlendireceğiz dersek cevabımız beynimizde sahip olduğumuz hücreler olan nöronlar arası bağlantı zenginliğidir. İhmal ve istismar edilen çocuklar kadar günümüzde problem haline gelen çocuğun salt mutluluğuna odaklanmış ebeveynlerde gelişim sürecini olumsuz etkilemektedir. Oysaki günümüzde beyin üzerine yapılan yoğun çalışmalar sonucu gerek çevresel eğitim gerek deneyimleme yoluyla beyin birçok bağlantısal değişim geçirerek öğrenme gerçekleştirdiği ortaya konulmuştur. Ayrıca okul öncesi eğitimde de bu koruyucu, salt mutluluk tutumu devam etmektedir. Din eğitimi konusunda da günümüz ve geçmiş eğitim sistemleri de incelenerek yeni yaklaşımlar ortaya koymak hızla değişen yaşam şartları karşısında faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Nörobiyoloji, Beyin Gelişimi, Sinaps, Din Eğitimi.

OKUL ÖNCESİ EĞİTİM PROGRAMI (2024) KAZANIM VE GÖSTERGELERİNİN DEĞERLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

ZEYNEP FİDAN DAL

DOKTORA ÖĞRENCİSİ – İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

Bu çalışmada, güncellenen 2024 okul öncesi eğitim programının kazanım ve göstergelerinin değerler açısından incelenmesi amaçlanmaktadır. Erken çocukluk dönemi değerlerin kazandırılması açısından kritik dönemdir. Bu bağlamda programda yer alan değerlerin incelenmesi programın değerler eğitimine ne derece imkân oluşturduğuna yönelik cevap içereceğinden bu çalışma önemli görülmektedir. “Okul öncesi eğitim programının kazanım ve göstergeleri hangi değerleri içermektedir?” sorusu çalışmanın ana problemini oluşturmaktadır. İçerik analizi yönteminin kullanıldığı çalışmada Millî Eğitim Bakanlığı’nın belirlediği kök değerler referans alınmıştır. Programın kazanım ve göstergeleri kök değerlere yer verme durumu açısından incelenmiştir. Çalışma sonucunda programda öz denetim ve sorumluluk değerlerinin kazanım ve göstergelerde en sık vurgulanan değerler olduğu, dostluk, cömertlik ve dürüstlük değerlerinin ise kazanım ve göstergelerde en az yer alan değerler olduğu görülmüştür. Okul öncesi eğitim programında değerlerin en fazla vurgulandığı alan sosyal duygusal gelişim ve değerler alanıdır. Değerler listesinde yer alan 12 değer de bu alanda vurgulandığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Değerler Eğitimi, Okul Öncesi Eğitim Programı, Kök Değerler.

DIYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞININ KURUM BAKIMINDA KALAN KORUNMAYA MUHTAÇ ÇOCUKLARA YÖNELİK MANEVİ SOSYAL HİZMETLERİ

KÜBRA PÜTÜN

YÜKSEK LİSANS ÖĞRENCİSİ – HİTİT ÜNİVERSİTESİ

İnsanlar yaşam boyunca birtakım sorunlarla karşılaşmaktadır. Yetişkinler bunları genellikle tek başlarına aşabilirken çocuklar bir problemle karşı karşıya geldiklerinde bunun üstesinden gelmekte zorlanırlar. Korunmaya muhtaç çocukların tamamı ölüm, hastalık, ayrılık, istismar gibi acı deneyimlere sahiptirler. Bu sebeple korunmaya muhtaç çocuklar tüm dünyanın ilgilendiği önemli sorunlardan biri olarak görülmektedir. Ülkemizde başta Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı olmak üzere birçok devlet kurumu bu çocukların eğitimi ve korunmasını güvence altına almakla mükelleftir. Zira her insan biricik ve özeldir. Dolayısıyla korunmaya muhtaç çocukların hem yaşadığı toplumun bir ferdi olarak toplumsallaşabilmesi hem de sağlıklı bireyler olarak kendini gerçekleştirmesi için iyi şartlarda yetiştirilmesi gerekmektedir. Öyle ki bu amaçlara katkı sağlayabilmek için Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı ile Diyanet İşleri Başkanlığı arasında iş birliği protokolü imzalanmıştır. Yapılan anlaşmaya göre Bakanlık ve Başkanlık, kurum bakımı altındaki çocukların sahip oldukları olumsuzlukları en aza indirmek, toplumda sosyal, ahlaki, bedensel, zihinsel ve ruhsal açıdan sağlıklı ve başarılı bireyler olarak yetişmelerini sağlamak için birlikte hareket etme kararı almıştır. Bu nedenle din görevlileri kurum bakımında kalan çocuklara yönelik manevi sosyal hizmetler çerçevesinde çeşitli faaliyetler yürütmektedir. Değerler eğitimi kampları, dini gün, gece ve kandillerde düzenlenen etkinlikler, Diyanet İşleri Başkanlığının kurum bakımı altındaki çocuklara sunduğu hizmetler arasındadır. Bu çalışma, kurum bakımında kalan korunmaya muhtaç çocuklara yönelik manevi sosyal hizmetleri araştırmak ve gelişimine katkı sağlayabilmek amacıyla ortaya konmuştur. Araştırmamızda Diyanet İşleri Başkanlığının kurum bakımında kalan çocuklara yönelik manevi sosyal hizmet faaliyetlerine yer verilecektir. Nitel yöntemde dokümantasyon tekniği kullanılarak hazırlanan bu çalışmada, manevi sosyal hizmet uygulamalarıyla birlikte kurum bakımında kalan korunmaya muhtaç çocukların dinin rehberliğine başvurusu durumunda zorluklarla daha kolay başa çıkabileceği ve böylece fırsat eşitsizliklerinin azalabileceği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Din Eğitimi, Diyanet İşleri Başkanlığı, Manevi Sosyal Hizmetler, Korunmaya Muhtaç Çocuk.

2013 VE 2022 YILLARI 4-6 YAŞ GRUBU KUR'AN KURLARI ÖĞRETİM PROGRAMLARININ KARŞILAŞTIRILARAK ÇOCUKLARIN DİNÎ VE AHLÂKÎ GELİŞİMLERİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

HÜLYA KURUKAHVECİ

YÜKSEK LİSANS ÖĞRENCİSİ – ANKARA YILDIRIM BEYAZIT ÜNİVERSİTESİ

Çalışmanın konusu, Diyanet İşleri Başkanlığı 2013 ve 2022 yılları 4-6 Yaş Grubu Kur'an Kursları Öğretim Programlarını karşılaştırmak suretiyle programları, çocukların diğer gelişim alanlarını da dikkate alarak dinî ve ahlâkî gelişimleri açısından değerlendirmektir. Çalışmanın amacı 2013 ve 2022 öğretim programlarını, içeriklerinde yer alan 'Programın Genel Amaçları', 'Programın Temel Yaklaşımı', 'Programın Genel Yapısı', 'Programın Uygulanmasında Dikkat Edilecek Hususlar', 'Programın Ders Kredileri Tablosu' ve 'Dersler, Kazanımlar ve Açıklamalar' başlıkları altında karşılaştırıp programların çocukların diğer gelişim alanlarını da dikkate alarak dinî ve ahlâkî gelişimleri açısından uygunluğunu anlamaya çalışmaktır. Çalışmanın yöntemi nitel yöntemin içerik analizi tekniğidir. Çalışma, 2013 ve 2022 öğretim programlarını kapsamaktadır. Ayrıca çalışmanın amacında belirtilen başlıklar ile sınırlıdır. Çalışma ilk program ile son güncellenen 2022 programını karşılaştırmalı olarak ele alıp son gelinen noktayı ortaya koyması ve son programı çocukların dinî ve ahlâkî gelişimleri açısından inceleyen bir çalışmanın olmaması nedeniyle Din Eğitimi Bilimi açısından önemlidir. Sonuç olarak 2022 programında, 2013 programının yaklaşımlarına göre daha çok öğrenci merkezli ve esnek bir yaklaşım esas alınmış, amaçlarına göre ise çocukların daha çok gelişim alanları desteklenmeye çalışılmış ve dinî değerlerle olumlu deneyimler yaşamaları amaçlanmıştır. Ders isimlerinde değişiklik yapılmış, çocukların gelişimlerini farklı yönlerden destekleyen yeni ders ve konular eklenmiş, çocukların dinî ve ahlâkî gelişimleri açısından önemli bazı konular kaldırılıp diğer konular içerisinde yerini dolduracak kazanımlara yer verilmemiştir. Bazı önemli kazanımlar Açıklamalar bölümüne alınmıştır. Değerler Eğitimi Alanında uygulamaya dönük kazanımlarda önemli bir artış olmasına rağmen Dinî Bilgiler Alanında azaltma yapılmıştır. Dinî Bilgiler Alanındaki bazı ünitelerde sevgi odaklıdan tanıma odaklı kazanımlara geçiş yapılmış ve Değerler Eğitimi Alanındaki bazı ünitelerin kazanımlarının dinle bağlantısı azaltılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Din Eğitimi, Okul Öncesi, Kur'an Kursları, Dinî ve Ahlâkî Gelişim, Öğretim Programı.

DKAB ÖĞRETMENLERİNE GÖRE İMAM HATİP ORTAOKULLARINDA DİN EĞİTİMİ*

HİLAL BAYRAKDAR

YÜKSEK LİSANS ÖĞRENCİSİ – MARMARA ÜNİVERSİTESİ

2012 yılında yeniden açılan İmam Hatip Ortaokulları (İHO) sayısal olarak ülkemizde bulunan toplam ortaokul sayısının yüzde 18'ine tekabül etmektedir. Din eğitimi açısından bu okullarda diğer ortaokullardan farklı olarak seçimlik olan din, ahlak ve değerler alanı dersleri zorunlu dersler olarak okutulmaktadır. Ancak gerek adı gerekse toplumsal açıdan algılanma biçimi sebebiyle olsa gerek kamuoyunda İHO'ların din eğitimi özelinde diğer ortaokullardan çok daha farklı olduğu yönünde bir kanaat söz konusudur.

İHO'lar yakın geçmişte yaklaşık 15 yıl kapalı kaldıktan sonra yeniden öğretime başlamıştır. Bu kurumların aradan geçen süre zarfında yaşanan değişme ve gelişmelerden etkilendiği ve farklılaştığı gözlemlenmektedir. Bu araştırmada söz konusu farklılaşmanın İHO'lardaki din eğitimine ne gibi bir etkisi olduğu ortaya konulmaya çalışılacaktır. Araştırmanın temel problemi, İHO'larda görev yapan din dersi öğretmenlerinin bu okullardaki din eğitimi hakkında ne düşündüklerinin incelenmesidir. Bu bağlamda; DKAB öğretmenlerinin, din derslerinin öğretim programlarında belirtilen kazanımlar, bu kazanımların öğrenciler tarafından elde edilmesi, velilerin çocuklarını İHO'lara gönderme sebepleri, öğrencilerin bu okula devam etmelerine sebep olan faktörler vb. gibi konularla ilgili görüş ve düşünceler ortaya konulmaya çalışılacaktır.

İHO'lardaki din eğitiminin mevcut durumunu öğretmenlerin görüşlerinden hareketle yorumlamayabilmek amacıyla nitel araştırma yöntemlerinden görüşme tercih edilmiştir. 27 Şubat-22 Mart 2023 tarihleri arasında yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak 20 DKAB öğretmeniyle görüşmeler yapılmıştır.

Yapılan bu görüşmeler sonucunda DKAB öğretmenlerinin, İHO'larda yapılan din eğitiminin önemine inandıkları ama bu eğitimin iyileştirilmesi adına hem öğretim programlarının hem de özellikle ders kitaplarının güncellenmesi gerektiğini düşündükleri sonucuna ulaşılmıştır. Bunun yanı sıra 2012 senesinden günümüze kadar gelen süreçte İHO'da öğrenim gören öğrenci profilinde değişiklikler yaşanmıştır. Yaşanan değişimin bu denli hızlı olmasında sosyal medya platformlarının yoğun etkisi olduğu öğretmenler tarafından ifade edilmiştir. Tüm bu gelişmelere bağlı olarak velilerin ve öğrencilerin bu kurumdan beklentilerinin farklılaştığı yönünde bir sonuç elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İmam Hatip Ortaokulu, Din Eğitimi, Temel Dini Bilgiler Dersi, Kur'an-ı Kerim Dersi, Peygamberimizin Hayatı Dersi

* Bu bildiri, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde Doç. Dr. Emine Keskiner danışmanlığında hazırlanmakta olan aynı adlı yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

ANADOLU İMAM HATİP LİSELERİ HADİS DERSİNE AİT ESKİ VE YENİ ÖĞRETİM PROGRAMININ (2008-2018) KARŞILAŞTIRILMASI

SAFİYE NURAN GÖKTEPE

DOKTORA ÖĞRENCİSİ – SİVAS CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ

Bu çalışma ile 2008-2009 öğretim yılında uygulanmaya başlayan Anadolu İmam Hatip Lisesi Hadis Dersi Öğretim Programı ile 2018-2019 öğretim yılında uygulanmaya başlayan Anadolu İmam Hatip Lisesi Hadis Dersi Öğretim Programını programın genel yapısı, hadis dersi programının amaçları, programın temel yaklaşımı, öğretim yöntem ve teknikleri, üniteler, konular ve kazanımlar, ölçme ve değerlendirme açılarından karşılaştırarak programların güçlü ve zayıf yönlerini ortaya koymak ve böylece program geliştirme çalışmalarına katkıda bulunmak amaçlanmaktadır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden döküman analizi kullanılmıştır. Bu amaç doğrultusunda yapılan karşılaştırma incelemesi neticesinde elde edilen bulgulara göre 2018 programında 2008 programında yer alan komisyon listesi, Türk Milli Eğitiminin amaçları, din eğitiminin teorik temelleri, programı vizyonu, programın temel yaklaşımı ve öğretmene bilgi notları gibi içeriklere yer verilmediği tespit edilmiştir. 2008 programında toplam 76 kazanım varken 2018 programında kazanım sayısı 32'e düşmüştür. 2008 programında beceriler şeklinde ifade edilen bölüm 2018 programında içeriği sadeleştirilerek yetkinlikler başlığı altında yer alırken; 2008 programında bulunan 35 adet değer 2018 programında 10 kök değer şeklinde ifade edildiği tespitlerimiz arasındadır. Bunların yanında 2008 programı kazanımların verilmesine dair farklı etkinlik örneklerine yer verilmişken 2018 programında etkinliklerle ilgili herhangi bir örneğe rastlanmamıştır. Ölçme değerlendirme boyutu incelendiğinde ise 2008 programı ölçme değerlendirme araçları ve bunlara dair örnek formlara detaylı bir şekilde yer vermişken 2018 programında herhangi bir örnek form yer almamıştır. Tüm bunlardan hareketle 2008 programının daha profesyonel bir yaklaşımla oluşturulduğu, bir programda yer alması gereken temel unsurlara sahip olduğu, ölçme değerlendirme ve öğretmene rehberlik etme noktalarında da daha yeterli olduğu düşünülmektedir. Diğer taraftan 2018 programında hadis dersinin kazanımları ve konu içeriğinde yapılan birtakım değişikliklerin ise tarafımızca faydalı olarak değerlendirilmesi mümkün görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İmam Hatip Liseleri, Hadis Dersi, Din Öğretimi, Öğretim Programları.

İMAM HATİP LİSESİ ÖĞRENCİLERİNİN MESLEK TERCİHLERİNDE AİLELERİNİN ROLÜ*

KEVSER ALTINDAĞ

YÜKSEK LİSANS ÖĞRENCİSİ – SAKARYA ÜNİVERSİTESİ

Meslek tercihi, bireyin hayatına etki eden önemli bir karardır. Zira seçilen meslek, bireyin hayata bakışına, sosyal-ekonomik statüsüne ve alışkanlıklarına etki etmektedir. İnsan ile hayat arasındaki bağı kuvvetlendiren mesleki yaşam, bireysel ve toplumsal olarak birçok faydayı da beraberinde getirmektedir. Bireye ve topluma yansımaları olan meslek tercihinin etki eden çeşitli faktörler bulunmaktadır. Bireyin hayatındaki birçok alana etki eden ailenin, kişinin meslek seçiminde de etkisinin olduğunu söylemek mümkündür.

Ortaöğretim dönemi, bireylerin meslek seçimiyle ilgili karar vermeleri hususunda önemli bir dönemdir. Bu nedenle, çalışmada meslek tercihleriyle ilgili araştırma yapmak için liseler tercih edilmiş; örneklem grubu olarak İmam Hatip Liseleri belirlenmiştir. Bu araştırmanın amacı, İmam Hatip Lisesi öğrencilerinin meslek tercihlerinde ailelerinin rolünü tespit etmektir. Bu kapsamda İmam Hatip Liseleri’ndeki idareci ve rehber öğretmenlerinin bakış açısı ve tecrübeleriyle öğrencilerin meslek tercihlerinde ailenin rolü ortaya konulmaya çalışılacaktır. Çalışmanın verileri TÜBİTAK 2209-A programı kapsamında desteklenen “İmam Hatip Lisesi Öğrencilerinin Meslek Tercihleri ve Bu Tercihlerine Etki Eden Faktörler” isimli projeden elde edilmiştir. Çalışmanın nitel veri analizine dayalı verilerinin elde edildiği örneklem grubunu, Sakarya ilinde bulunan 10 farklı İmam Hatip Lisesi’ndeki okul müdürleri / müdür yardımcıları ve rehber öğretmenlerinden oluşan 10 kişi oluşturmaktadır. Bahsi geçen 10 kişi ile yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir.

Araştırma sonucunda İmam Hatip Liselerindeki öğrencilerin meslek tercihlerinde ailelerinin beklentisinin etkili olduğu, ebeveyn öğrenim seviyesinin artmasının öğrencinin meslek tercihinin olumlu yönde etkilediği, ebeveyn mesleklerinin öğrenci meslek tercihinde etkili bir unsur olduğu gibi çeşitli sonuçlara ulaşılmıştır. Çalışma kapsamında ailelerin beklentisi, öğrenim durumu ve meslekleri ele alınacak ve bu bağlamda değerlendirmeler yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: İmam Hatip Lisesi, Meslek Tercihi, Aile Rolü.

* Bu çalışma, Dr. Öğr. Üyesi Kübra CEVHERLİ danışmanlığında gerçekleştirilen 1919B012307392 numaralı TÜBİTAK 2209-A programı tarafından desteklenen projeden yararlanılarak hazırlanmıştır.

DİN KÜLTÜRÜ VE AHLÂK BİLGİSİ DERSLERİNDE ELEŞTİREL DÜŞÜNME BECERİLERİNİN ÖNEMİ

ZÜLEYHA USLU

YÜKSEK LİSANS ÖĞRENCİSİ – YALOVA ÜNİVERSİTESİ

Eğitim için eleştirel düşünme becerilerinin geliştirilmesi oldukça önemli görülmektedir. Din eğitimi alanı için bu önem daha da artmaktadır. Çünkü dini bilginin öğrenilmesi sürecinde sorgulama süreçleri aktifleşmektedir. Eleştirel düşünme becerileri öğrencilere; aktarılan bilgiyi sorgulamayı, bilgiler arasında bağlantı kurmayı, sebep – sonuç ilişkisi ile ilgili çıkarımlar yapmayı, belli kriterler oluşturup öğrenilen bilgiyi işlemeyi hedeflemektedir. Din eğitiminin içerisinde ezbere dayalı bilgilerde yer almaktadır. Öğrencilerin ezbere bilmesi gereken ve sorgulaması gereken bilgiyi ayırt edebilmesi de yine eleştirel düşünme becerilerinin geliştirilmesi ile mümkün olmaktadır. Günümüzde bilgiye ulaşmanın kolaylaşması, doğru ve yanlış bilginin birbirine karıştırılma olasılığını da beraberinde getirmiştir. Kişilerin bu bilgileri ayıklayıp doğru bilgiye ulaşabilmesi kendi durumlarına ait çözümler üretebilmesi adına eleştirel düşünme bir zorunluluk halini almıştır. Eleştirel düşünme becerilerinin kazandırılmasında DKAB derslerinin önemi bu noktada ortaya çıkmaktadır. Derslerde bu becerileri kazanan öğrenciler maruz kaldıkları bilgileri ayırt edebilmekte ve yeni çıkarımlarda bulunarak çözüm üretebilmektedir. DKAB derslerinde eleştirel düşünme becerilerinin öğretilmesi noktasında eğitimcilere önemli görevler düşmekle birlikte kullanılan materyaller ve yapılan etkinlikler önem kazanmaktadır. Eleştirel düşüncenin, iyi bir yargıya götüren becerili ve sorumlu bir düşünmenin içinde olması, bulunduğu bağlama duyarlı, kriterler üzerine kurulu ve kendini düzenleyici bir yapıya sahip olması gerekir. Eğitimi verirken bu unsurlara da dikkat edilmesi belirli bir öneme sahiptir.

Çalışmada bu kriterler belirtilerek DKAB derslerinde eleştirel düşünme becerilerinin gerekliliği vurgulanmaktadır. Alan yazın taramasında bu konuda yapılan çalışmalar bulunmakla birlikte, inceleme ile DKAB dersleri içerisinde eleştirel düşünme becerilerinin geliştirilmesinde uygulanabilecek yöntemler adına katkı sağlaması umulmaktadır. Nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi yoluyla yapılan çalışma eleştirel düşünme becerilerinin gerekliliğine vurgu yaparak bu konudaki hassasiyetin arttırılmasını hedeflemekte, eleştirel düşünme becerileri eğitiminde alternatif yöntemler için yol gösterici olarak ders içeriklerine katkıda bulunmayı amaçlanmaktadır. DKAB derslerinde bu becerileri geliştirilen öğrencilerin hayat içerisinde daha duyarlı, dini kriterleri güçlü ve sosyal alanda muhatap oldukları durumlara bu yetenek ile çözümler geliştiren yetişkin bireyler olmaları beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Din, Eğitim, Eleştirel Düşünme.

KÂZIM NÂMÎ DURU'NUN "MEKTEPLERDE AHLÂKİ NASIL TELKİN ETMELİ" ESERİ ÜZERİNE BİR İNCELEME

ŞEYMA NUR ALÇI

YÜKSEK LİSANS ÖĞRENCİSİ - İSTANBUL 29 MAYIS ÜNİVERSİTESİ

Ahlâk olgusu, köklü bir geçmişe sahip olan ve insanlığı yakından ilgilendiren temel meselelerden biridir. Birçok açıdan tetkik edilen bu meselenin bilhassa din kavramıyla beraber ele alındığı görülmektedir. Din ile ahlâk arasında bir telazum ilişkisi olduğu yahut her ikisinin birbirinden bağımsız olduğu ifade edilir. Ayrıca ahlâkın varlığı ile yokluğu arasındaki münasebetin de incelendiği görülmektedir. Eylem ile bağlantılı bir kavram olmasından ötürü, eylemin varlığıyla ahlâkın varlığının da devam edeceğini söylemek mümkündür.

Ahlâk kavramı kelime olarak seciye, yaratılış, huy anlamlarına gelmektedir. Her ne kadar insanın yaratılışı manasına gelse dahi, topluluk halinde yaşamaktan ötürü ahlâkın ortaya çıktığı düşünülmektedir. Bu bağlamda ahlâk, toplumsal yapının ayakta durması adına oldukça ehemmiyetli ve zaruridir. Hemen her asırda mevzubahis edilmesi öneminden ileri gelir. Bir asır öncesinde bu konuyu ele alan meşrutiyet döneminin önemli isimlerinden Kâzım Nâmi Duru, “Mekteplerde Ahlâkî Nasıl Telkin Etmeli” eseri ile ahlâkî telkinin nasıl olması gerektiğini ortaya koyar. Duru’nun ahlâkın ne olduğundan ziyade nasıl telkin edilmesi üzerine temerküz ettiği ve söylemlerinin pratikte uygulanabilir olduğu görülür. Bundan ötürü, eserinin oldukça kıymetli olduğunu ve her döneme hitap ettiğini söylemek mümkündür. Ayrıca eser her ne kadar muallimlerin istifadesi adına telif edilmiş olsa da, herkese hitap eden bir muhtevaya sahiptir.

Ahlâkın telkin ile talimi açısından; müfredat programının nasıl ele alındığı, psikolojik açıdan bireyin vaziyeti ve ahlâk üzerine tesir eden etkenlerin neler olduğu, incelenmesi gereken unsurlardandır. Bu bağlamda temiz bir cemiyet, temiz bir muhit gibi çevresel faktörlerin yanında muallimin şahsiyetinin de ahlâkî terbiyede oldukça önemli olduğu görülür. Ahlâkî olumsuz etkileyen faktörlerin günümüzde tekerrür etmemesi yahut etkisiz kalması adına, Kâzım Nâmi gibi düşünürlerin söylemlerinin dikkate alınması elzemdir. Bu bağlamda, yapılan çalışmada ilgili düşünürün ahlâk eğitimi dair görüş ve önerileri tetkik edilerek ahlâk telkini meselesi anlaşılır kılınmak istenmiştir. Osmanlı Türkçesi olarak tabedilmiş olan eserin tamamı günümüz Türkçesine çevrilmek suretiyle, latince metin üzerinden doküman analizi yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kâzım Nâmi Duru, Ahlâk, Ahlâkî Telkin, Ahlâk Eğitimi.

BİR ARAP ÜLKESİNDE OKUTULAN DİN DERSİ KİTABI ÜZERİNE ANALİZLER (ÜRDÜN ÖRNEĞİ)

ELİF TÜLEKOĞLU

YÜKSEK LİSANS MEZUNU – İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

Birinci Dünya Savaşı sırasında isyanların çıktığı bir coğrafya olarak Arap yarımadasında yer alan Ürdün, 1918 yılı sonunda Osmanlı hâkimiyetinden çıkmış ve bu dönemden itibaren İngilizler'in desteğini alarak Osmanlı'ya karşı cephe alan Şerîf Hüseyin'in oğlu Faysal'ın yönetimi altına girmiştir. 1928'e gelindiğinde Ürdün, İngiltere'ye bağlı bir emirlik olarak tanınan Ürdün, II. Dünya Savaşı'nın ardından, bir anlaşmayla bağımsız bir devlet olarak kabul edilmiştir. Modern dönemde kurulmuş bir Arap hanedan devleti olarak karşımıza çıkan Ürdün, Arap ülkeleri arasında okuma yazma oranı en yüksek olan ve bir dönem eğitim başarı oranında ilk sırada yer alan bir ülkedir. Tebliğ, din öğretiminin başladığı ilköğretim seviyesinde devlet tarafından okullarda takip edilmek üzere hazırlanan ders kitaplarından birinin incelemeyi hedeflemektedir. İlköğretim seviyesinde en kapsamlı din dersi kitabı 4. Sınıf düzeyidir. Bu sebeple 4. Sınıf din dersi kitabı tasarımı, ünite içerikleri, ölçme değerlendirme bakımından hazırlanan etkinlikler, verilmek istenen değerler, şahsiyetler, siyasi, sosyal yapının kitaba yansımaları gibi birçok açıdan incelenecektir. Çalışmadan beklenen sonuçlar ise ders kitabı içeriğinde ünitelendirme, şahsiyet ve değerler seçimi, etkinlik ve ölçme değerlendirmenin kitapta yer alma oranı, kitabın öğrenci odaklı bir bakış açısıyla hazırlanma durumu, içerikte belli bir fıkıh mezhebini takip etme eğilimleri, devletin öğrenciye vermek istediği kendi ülkesi hakkında özel bir bilginin bulunuşu gibi konularda tespitlerde bulunabilmektir. Tebliğde devlet tarafından en son yayınlanan güncel din dersi kitabından örnek sayfalarla konular ele alınacak ve tespitlerin katılımcılar tarafından kontrol edilmesi sağlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Din Dersi, Ders Kitabı, Ürdün.

BATI'DA DİN EĞİTİMİ DİSİPLİNİN TEŞEKKÜLÜNDE ROL OYNAYAN “PRATİK TEOLOJİ” KAVRAMININ ORTAYA ÇIKIŞI: ALMANYA ÖRNEĞİ

NUR ÖZÇELİK

YÜKSEK LİSANS ÖĞRENCİSİ – İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

Hristiyan eğitimindeki pratiğin tarihi ve bu pratiğin hakkındaki düşünceler, Hristiyanlığın başlangıç zamanlarına kadar uzanır. 4. asırda Augustinus'un catechizandis rudibus ile Hristiyan din eğitiminin bir parçası olan katekümenlik dersinin didaktik ve metodoloji yönüne değinerek din eğitiminin pratik yönüne de parmak basar. İlerleyen zamanla birlikte Batı'da Hristiyan dininin ve din eğitiminin pratik yönü hakkında düşünceler çoğalır.

Sonuç olarak 19. asırda Pratik teoloji meydana gelerek teolojinin içinde yeni bir bilimsel disiplin olarak yerini alır. Din pratiğinin uygulanmasının teorisi olarak Almanya'da pratik teoloji vaiz eğitimi, papaz eğitimi ve kateşetiki/ din pedagojisi gibi din eğitime ait bilim dallarını içerir.

Bu kapsamda Almanya'da pratik teolojinin oluşumunda en önde gelen isimlerden birisi Friedrich Daniel Ernst Schleiermacher'dir. 1768'de doğumlu Schleiermacher “Pratik teoloji, teoloji öğretimin tacıdır” gibi sözleri ile pratik teolojinin kurucusu sayılır. Hem pratik teolojiyi teoloji içinde bir yan disiplin olarak oluşmasına hem de yapısını ve strüktürünü bina etmesiyle onun bir bilimsel bir disiplin olarak görülmesine sebep olmuştur. Schleiermacher teoloji ile kilise uygulamaları arasında fark olduğunu görür. Kilise pratik uygulamalarının bilimsel araştırılması gerektiğini düşünür ve teoloji ve pratik arasında bir ara bulucu disiplini olarak pratik teolojiyi meydana getirir. Bunun sonucu olarak da pratik teoloji hem teolojiye ait olan kilise pratiğini üstlenir hem kilise metodik öğretiminin bir disipline dönüşmesine sebep olur.

Fakat Schleiermacher, pratik teolojinin kendi kürsüsüne sahip olmasını istemedi. Pratik teoloji, teoloji fakültesindeki tefsir, kilise tarihi, dogmatik ve etik gibi disiplinlerin profesörleri tarafından verilecekti ve aynı anda seçkin vaizler tarafından desteklenecekti. Schleiermacher'e göre teolojinin bütünlüğü ve bununla beraber onun bütün bölümlerinin kilise pratiği ile ilişkili olması önemliydi.

Bu çalışmada pratik teoloji bağlamında Almanya'daki din eğitiminin tarihsel süreci kısa bir şekilde ele alınacaktır. Bu kapsamda Schleiermacher başta olmak üzere birkaç düşünürlerin pratik teoloji hakkında düşünceleri incelenecektir. Birincil kaynak olarak teologlara ait eserlerden faydalanılacaktır. Ayrıca ikincil kaynak olarak bu konu hakkında makaleler kullanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Pratik Teoloji, Din Eğitimi, Almanya.

AKRAN ZORBALIĞININ ÖNLENMESİNDE AİLEDE VERİLECEK DİN EĞİTİMİNİN ÖNEMİ

HASAN ATAV

YÜKSEK LİSANS ÖĞRENCİSİ – SÜTÇÜ İMAM ÜNİVERSİTESİ

Akran zorbalığı; fiziksel, duygusal ve gelişen teknolojiyle beraber dijital olarak da gerçekleşebilen bir durumdur. Özellikle çocuklarda ve gençlerde; kendine güveni ve kendi potansiyelini gerçekleştirebilmeyi engelleme gibi psikolojik rahatsızlıklar; asosyallık, insanlara karşı güvensizlik gibi sosyal problemler; fiziksel sağlığı tehdit edici darp ve yaralanmalar gibi yıkıcı olumsuz sonuçlar doğurabilen bir davranıştır. İslam; saygıyı, sevgiyi, hoşgörüyü, empatiyi, merhameti esas alan bir barış dinidir. Bahsi geçen değerlerin, küçük yaşlardan itibaren bireylere kazandırılması ‘akran zorbalığı’ başta olmak üzere birçok yanlış davranışın engellenmesine de katkı sağlayabilir. Aile, bireyin ilk sosyalleşme sahasıdır. Birey, ilk sosyal ilişki kurallarını, insanlarla etkileşimdeki tavrını, doğruları ve yanlışları, ailesinden görerek ve uygulayarak öğrenir. 3-6 yaş arasındaki çocuklarda, taklit ve koşulsuz itaat gibi davranışlar görülmektedir. Yani çocuklar ailelerinin bir nevi aynası konumundadır. Değerlerin anlatılmaktan öte yaşandığı ailelerde çocukların olumlu anlamda gelişimi de mümkündür. Saygı ve sevgiyi; aile bireylerinin birbirlerine karşı tutum ve davranışlarıyla öğrenen birey, ikinci sosyalleşme sahası olan okul ve arkadaş çevresine bu kazanımları taşıyabilecektir. İslam’ın ahlaki temellerini ailesinden yaşayarak kazanan çocuk, okul ortamında arkadaşlarına karşı saygılı, onları seven, duygularına empati besleyen, merhametli şekilde tavır gösterebilen bir birey haline gelecektir. Kısaca bugün, akran zorbalığından, ailesinden gördükleriyle uzaklaşan bireyler, yarın zorbalığa karşı kişiler olabilir. Bu çerçevede akran zorbalığını önlemede ailede verilen din eğitiminin sorunun çözümüne vereceği katkı farklı boyutlarıyla ele alınmalıdır.

Bu çalışmanın amacı günümüz toplumunda, özellikle çocuklarda ve gençlerde sıkça karşılaşılan sorunlardan biri olan akran zorbalığının önlenmesinde ailede verilen din eğitiminin rolünü incelemektir. Temel amaç doğrultusunda öncelikle akran zorbalığının ilkökul öğrencileri üzerindeki etkisi ele alınacak, daha sonra akran zorbalığının önlenmesinde ailede verilen din eğitiminin önemi ve rolü tartışılacaktır. Çalışmanın verileri doküman analizi tekniğiyle elde edilecektir. İlgili literatürün taranmasıyla elde edilen veriler betimsel analize tabi tutularak değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Akran Zorbalığı, Din Eğitimi, Aile.

NÜH SÛRESİ ÖZELİNDE DİN EĞİTİMİ İLKE VE YÖNTEMLERİ

KÜBRA NUR ÇOBAN

YÜKSEK LİSANS ÖĞRENCİSİ – BİLECİK ŞEYH EDEBALI ÜNİVERSİTESİ

Eğitim toplumsal ve bireysel ihtiyaçları karşılamada, ona kişilik kazandırmada, hayata ve topluma uyum yeteneğini geliştirmede, kişiye yardımcı olan ve onda meydana gelen bir süreçtir. Eğitim ile kazanılan bilgi ve tutumlar tarih seyri boyunca ve muhtelif toplumlarca değişiklik göstermiş olup eğitilme ihtiyacı ise daimi gerekliliğini sürdürmüştür.

Eğitime duyulan ihtiyacın doğru bir şekilde karşılanması için ihtiyaçların ana sebebi belirlenmeli, kişiye ve zamana özel süreç içinde uygulanacak eğitim metot ve tekniklerinin hangileri olduğuna yanıt bulunup uygulamaya konulmalıdır. Kişinin kendi iradesi ile dünyada mutluluğa ve ahirette de kurtuluşa götüren ve Allah tarafından konulmuş bir kanun olan dinin eğitim sürecine bakıldığında ise öncelikli kaynak Kur'an'dır. Kur'an, 23 yılda tedrici şekilde tamamlanmış olup toplumun ve bireyin gereksinimleri, anlayış ve kavrayışı gözetilerek bizlerle buluşmuştur. Bu itibarla davranışları tedrici olarak değişen insan için bizlere eğitim hakkında nasıl bir süreç ilerlememiz gerektiği konusunda en büyük yardımın Kur'an'dan gelmesi göz ardı edilmeyecek bir gerçektir. O vakit Kur'an'da kullanılan eğitim ilke ve metotlar incelenip, araştırılmalıdır. Kur'an'da birçok yerde insanları, bir olan Allah'a kulluğa ve iyiliğe davet eden pek çok tebliğ örneği bulunmaktadır. Bu örneklerden biri de baştan sona tek bir peygamber kıssasından bahseden Nûh sûresidir. Sûrede ülü'l-azm peygamberlerinden olan uzun ömrü ve tebliğ dönemi ile diğer peygamberlerden ayrılan Hz. Nûh'dan bahsedilmiştir.

Bu çalışmada, sabır ve metanetle yıllar boyu tebliğine devam eden Hz.Nûh'un tebliği ve onu nasıl gerçekleştirdiği konusunda araştırma yapılmıştır. Hz. Nûh'un hangi yöntem, teknik ve metotları kullandığı tespit edilmeye çalışılmıştır. Çalışmanın ilk bölümünde kuramsal çerçeve verilmiştir. İkinci bölümünde ise Nûh sûresinde kullanılan din eğitimi ilke ve yöntemlerinin tespiti yapılmaya çalışılıp nasıl kullanıldığı hakkında bilgi verilmiştir. Son olarak sûrede kullanılan metotların günümüzde nasıl kullanılabileceğine bakılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Din Eğitimi, Din Eğitimi İlkeleri, Nûh Sûresi, Din Eğitimi Yöntemleri.